

Mill. Kr. Der har været forskellige Tegn i Luften, som har tydet paa et ikke saa lidt ugunstigere Resultat, saaledes at jeg relativt maa være tilfreds med, at Reduktionen kun er 5 Mill. Kr.; jeg har vistnok ogsaa før her i Tinget nævnt, at jeg frygtede for en større Reduktion. Aarsagen er væsentlig den, at Selskabsskatten — den kan vi jo nu tale om som noget faktisk, da den forfalder i December — er gaaet ind med et Par Millioner Kroner mere, end vi havde anslaaet den til. Paa Stempelafgifterne, baade den almindelige Stempelafgift og Børsstempelafgiften, er der en Fremgang paa $3\frac{1}{4}$ Mill. Kr. — det er et af de mange Tegn paa Næringslivets Genopvaagnen, som her viser sig. Toldindtægterne har faaet en meget betydelig Forøgelse, med 20 Mill. Kr., som dels skyldes Luksustolden, dels paa forskellige Punkter skyldes forøget Indførsel. Tillægsafgiften for Spiritus har kunnet forøges med 4 Mill. Kr., Ølskatten med $3\frac{1}{2}$, væsentlig som en Følge af den i Foraaret vedtagne Forøgelse af Ølskatten, som ganske vist først traadte i Kraft i August, men dog kommer til at øve sin Virkning paa dette Finansaar. Roesukkerafgiften har derimod maattet formindskes med $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. paa Grund af den Kalamitet, som vor Sukkerindustri, navnlig Sukkerroedyrkingen, har været underkastet. Men det betyder en tilsvarende Forøgelse paa Toldloven, idet Sukkerforbruget ikke er aftaget, og det Sukker, der har maattet indføres, betyder en Merindtægt paa Toldloven. Tobaksskatten er forøget med ca. 3 Mill. Kr., ogsaa væsentligt en Følge af den i Foraaret vedtagne Lov.

Med Hensyn til Udgiftssiden kan det maaske have nogen Interesse for det høje Ting, at jeg sammenstiller de Tal, som Finansloven for indeværende Aar og dette Tillægsbevillingsforslag tilsammen udgør for de forskellige Ministerier, med Tallene paa det sidste Statsregnskab. Jeg skal paa Forhaand gøre opmærksom paa, at det for saa vidt er en for Finansstyrelsen ugunstig Sammenligning, som Regnskabet for disse Paragraffers Vedkommende erfaringsmæssigt altid stiller sig bedre end Budgettet, men med dette Forbehold skal jeg meddele Tallene.

For Landbrugsministeriets Vedkommende er Beløbet paa Finanslov og Tillægs-

bevillingslov tilsammen 12 382 000 Kr., medens Statsregnskabet for 1922—23 gav 19 366 000 Kr. Denne stærke Reduktion for dette Ministeriums Vedkommende skyldes dels de almindelige Beparelser, der gennemføres overalt, men hovedsagelig dog den Omstændighed, at Landbrugsministeriet er blevet fri for Resterne af adskillige af de ekstraordinære Udgifter fra Krigstiden. Landbrugsministeriets Budget paa Tillægsbevillingsforslaget i Aar er ansat med et Beløb af 1 870 000 Kr. Dette Beløb skyldes i det væsentlige tre store Poster: Til Erhvervelse af Arealer i Vildmosen — det er væsentlig en Genbevilling — 446 000 Kr., Tilskud til Erhvervelse af Husmandsbrug 494 000 Kr. og Tilskud til Nedsættelse af Jernbanefragterne paa Fisk 350 000 Kr.

Indenrigsministeriets Budget er paa Tillægsbevillingsforslaget ansat med en Merudgift af ikke mindre end 20 480 000 Kr., hvilket dog er noget mindre end Beløbet paa Tillægsbevillingsloven i Fjor, der i sin endelige Skikkelse udviste en Merudgift af næsten 30 Mill. Kr. De 20 480 000 Kr. er jo dog et overordentlig betydeligt Beløb. Indenrigsministeriets samlede Udgift paa Finanslov og Tillægsbevillingslov udviser 89 728 000 Kr., medens det paa Regnskabet var 98 212 000 Kr. Indenrigsministeriet er jo det Ministerium, paa hvilke de sociale Udgifter hviler, og de sociale Udgifter er efterhaanden kommet til at spille en Hovedrolle paa vort Udgiftsbudget; jeg skal nævne nogle af de vigtigste Poster.

Hovedposten er naturligvis de 9 Mill. Kr. i Merudgift til Alderdomsunderstøttelse; der var opført 24 Mill. Kr. paa Finansloven, og dette Beløb har altsaa maattet forhøjes med 9 Mill. Kr. Dette vil altsaa sige, at den samlede Udgift til Alderdomsunderstøttelse maa sættes til 66 Millioner, som man ser, atter en ganske kolossal Vækst af denne Udgiftspost. Jeg skal ikke ved denne Lejlighed komme nærmere ind paa Aarsagerne dertil, men jeg tror dog, at dette Tal vil aabne Øjnene paa mange af dem, der har ment, at den nye Aldersrentelov med dens faste Takster vilde betyde saa væsentlig forøgede Udgifter for Statskassen. Den tidligere Ordning har jo medført vældige Udgiftsstigninger fra Aar til Aar, og det maa erindres, at den Stigning, som dette Tal her giver Udtryk for, den